

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2012. október 18.*

„2003/109/EK irányelv — Harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállása — Hatály — 3. cikk, (2) bekezdés, e) pont — Formálisan korlátozott engedélyen alapuló tartózkodás”

A C-502/10. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Raad van State (Hollandia) a Bírósághoz 2010. október 20-án érkezett, 2010. október 14-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Staatssecretaris van Justitie**

és

Mangat Singh között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta (előadó), a harmadik tanács elnökeként eljárva, K. Lenaerts, Juhász E., G. Arestis és T. von Danwitz bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- M. Singh képviseletében I. M. Hagg advocaat,
- a holland kormány képviseletében M. Noort, meghatalmazotti minőségben,
- a belga kormány képviseletében T. Materne és C. Pochet, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében M. Condou-Durande és R. Troosters, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2012. május 15-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: holland.

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-i 2003/109/EK tanácsi irányelv (HL 2004. L 16., 44. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 272. o.) 3. cikke (2) bekezdése e) pontjának értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet a Staatssecretaris van Justitie (igazságügyi államtitkár, a továbbiakban: Staatssecretaris) és M. Singh közötti jogvitában terjesztették elő, mivel az előbbi elutasította az utóbbinak a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy EK tartózkodási engedélye iránti kérelmét.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2003/109 irányelv (2), (4), (6) és (12) preambulumbekzdése értelmében:
 - „(2) Az Európai Tanács 1999. október 15–16-i tamperei rendkívüli ülésén kijelentette, hogy a harmadik országok állampolgárainak jogállását közelíteni kell a tagállamok állampolgáraiéhoz, és hogy egy bizonyos időtartamon keresztül – amelyet még meg kell határozni – valamely tagállamban jogszerűen tartózkodó és huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személynek az adott tagállamban olyan egységes jogokat kell biztosítani, amelyek a lehető legközelebb állnak az Európai Unió polgárait megillető jogokhoz.
- [...]
- (4) A tagállamokban huzamosan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok integrációja kulcsfontosságú szerepet játszik a gazdasági és társadalmi kohézió előmozdításában, amely a Közösségnek a[z EK-]Szerződésben kinyilvánított alapvető célkitűzése.
- [...]
- (6) A »huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező« jogállás megszerzésének fő kritériuma a tagállam területén való tartózkodás időtartama. A tartózkodásnak jogszerűnek és folyamatosnak kell lennie, igazolandó, hogy az adott személy szorosan kötődik az országhoz. Rendelkezni kell bizonyos fokú rugalmasságról, hogy figyelembe lehessen venni azon körülményeket, amelyek miatt az adott személynek esetleg ideiglenesen el kell hagynia az ország területét.
- [...]
- (12) Annak érdekében, hogy a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkezők valóban integrálódni tudjanak abba a társadalomba, amelyben élnek, a tagállamok állampolgáraival megegyező elbánásban kell részesülniük a gazdasági és szociális ügyek széles területén, az ezen irányelv által meghatározott vonatkozó feltételek alapján.”

4 Az említett irányelv „Tárgy” című 1. cikke így szól:

„Ez az irányelv meghatározza a következőket:

- a) a tagállamok által a »huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező« jogállásnak, valamint az ehhez kapcsolódó jogoknak a harmadik országok olyan állampolgárai számára történő megadásának és visszavonásának feltételei, akik jogszerűen tartózkodnak a tagállam területén; [...]

[...]”

5 Ugyanezen irányelv „Hatály” című 3. cikkének (1) és (2) bekezdése így rendelkezik:

„(1) Ezen irányelvet harmadik országok olyan állampolgáraitra kell alkalmazni, akik jogszerűen tartózkodnak valamely tagállam területén.

(2) Ezen irányelv nem alkalmazandó harmadik országok olyan állampolgáraitra, akik:

- a) tanulmányaik vagy szakképzés miatt tartózkodnak a tagállamban;
- b) engedéllyel tartózkodnak valamely tagállamban ideiglenes védelem alapján, vagy engedélyért folyamodtak az ilyen alapon történő ott-tartózkodásra és jogállásukról még nem született döntés;
- c) engedéllyel tartózkodnak valamely tagállamban kiegészítő jellegű védelem alapján a nemzetközi kötelezettségekkel, a nemzeti jogszabályokkal vagy a tagállamok gyakorlatával összhangban, vagy engedélyért folyamodtak az ilyen alapon történő ott-tartózkodásra, és jogállásukról még nem született döntés;
- d) menekültek vagy kérelmezték elismerésüket menekültként, és akiknek a kérelmével kapcsolatban még nem született végső határozat;
- e) kizárólag ideiglenesen tartózkodnak a tagállamban, pl. mint au pair vagy idénymunkás, egy szolgáltató által határokon átnyúló szolgáltatások biztosítására kiküldött munkavállaló vagy határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató, illetve olyan esetekben, amikor a tartózkodási engedélyük formálisan korlátozott;
- f) a diplomáciai kapcsolatokról szóló 1961. évi bécsi egyezmény, a konzuli kapcsolatokról szóló 1963. évi bécsi egyezmény, a különleges missziókról szóló 1969. évi egyezmény vagy az általános jellegű nemzetközi szervezetekkel fennálló kapcsolataikban az államok képviseléről szóló 1975. évi bécsi egyezmény által szabályozott jogállást élveznek.”

6 A 2003/109 irányelv „A tartózkodás időtartama” című 4. cikkének szövege az alábbi:

„(1) A tagállamok harmadik országok olyan állampolgárainak adják meg a »huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező« jogállást, akik közvetlenül a jogállásra irányuló kérelem benyújtását megelőzően jogszerűen és folyamatosan öt éven át a tagállam területén tartózkodtak.

(2) A 3. cikk (2) bekezdésének e) és f) pontjában említett okokból való tartózkodások időtartamát nem veszik figyelembe az (1) bekezdésben említett időtartam kiszámításánál.

A 3. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett esetekben, amennyiben a harmadik ország érintett állampolgára olyan tartózkodási jogcímet szerzett meg, amely lehetővé teszi számára a »huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező« jogállás megszerzését, úgy a tanulmányi vagy szakképzési célból történő tartózkodás időtartamának csak a felét veszik figyelembe az (1) bekezdésben említett időtartam kiszámításakor.

(3) Az érintett tagállam területétől való távollétek nem szakítják meg az (1) bekezdésben említett időtartamot, és ezeket is figyelembe kell venni annak kiszámításakor, amennyiben azok hat egymást követő hónapnál rövidebbek, és összességükben nem haladják meg a 10 hónapot az (1) bekezdésben említett időszakon belül.

A tagállamok egyedi vagy kivételes, ideiglenes jellegű okokból és a nemzeti jogukkal összhangban elfogadhatják, hogy az első albekezdésben említettél hosszabb távollét időtartama se szakítsa meg az (1) bekezdésben említett időtartamot. Ilyen esetekben a tagállamok nem veszik figyelembe a távollét időtartamát az (1) bekezdésben említett időtartam kiszámításánál.

A második albekezdéstől eltérve, a tagállamok az (1) bekezdésben említett teljes időtartam kiszámításánál figyelembe vehetik a foglalkoztatási célból történő kiküldetéshez kapcsolódó távollét időtartamait, beleértve a határokon átnyúló szolgáltatások nyújtását is.”

- 7 Az említett irányelv „A »huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező« jogállás megszerzésének feltételei” című 5. cikke az alábbiakat mondja ki:

„(1) A tagállamok megkövetelik a harmadik országok állampolgáraitól annak bizonyítását, hogy maguk és eltartott családtagjaik számára rendelkeznek a következőkkel:

- a) stabil és rendszeres jövedelemforrások, amelyek elegendők önmaguk és családtagjaik eltartására, anélkül hogy az érintett tagállam szociális segélyezési rendszerére szorulnának. A tagállamok e forrásokat jellegük és rendszerességük szerint értékelik, valamint figyelembe vehetik a minimálszintű és -nyugdíjakkal a »huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező« jogállás kérelmezése előtti szintjét is;
- b) az érintett tagállam saját állampolgárainak egészségbiztosításához hasonló teljes körű egészségbiztosítás.

(2) A tagállamok megkövetelhetik a harmadik országok állampolgáraitól, hogy a nemzeti jognak megfelelően feleljenek meg a társadalomba való beilleszkedésre vonatkozó követelményeknek.”

- 8 Ugyanezen irányelv 6. cikke (1) bekezdésének első albekezdése akként rendelkezik, hogy a tagállamok közrendi vagy a közbiztonsági okokra hivatkozva megtagadhatják a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás megadását.
- 9 A 2003/109 irányelv „A »huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező« jogállás megszerzése” című 7. cikkének (3) bekezdése így rendelkezik:

„Amennyiben a 4. és 5. cikkben előírt feltételek teljesülnek, és a személy a 6. cikk értelmében nem jelent veszélyt, úgy az érintett tagállam megadja a szóban forgó harmadik állam [helyesen: ország] érintett állampolgárának a »huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező« jogállást.”

A nemzeti jog

- 10 A 2003/109 irányelvet Hollandiában a 2006. november 23-i törvénnyel (Stb. 2006, 584. sz.) módosított, a külföldiek jogállásáról szóló törvény átfogó átdolgozásáról szóló 2000. november 23-i törvény (Wet tot algehele herziening van de Vreemdelingenwet [stb. 2006, 495. sz.]; a továbbiakban: 2000. évi Vw) ültette át.

11 A 2000. évi Vw 14. cikke az alábbiakat mondja ki:

„(1) A miniszter jogosult:

- a) a határozott időre szóló tartózkodási engedély kiállítása iránti kérelemnek helyt adni, azt elutasítani vagy annak elintézésétől eltekinteni;

[...]

(2) A határozott időre szóló tartózkodási engedély kiállítására a tartózkodás engedélyezésének céljával összefüggő korlátozások kikötése mellett kerül sor. Az engedélyhez feltételek köthetők ki. A tartózkodási engedély korlátozásaira és feltételeire vonatkozóan általános közigazgatási intézkedésben vagy annak felhatalmazása alapján szabályok állapíthatók meg.

(3) A határozott időre szóló tartózkodási engedély legfeljebb öt, egymást követő évre állítható ki. A tartózkodási engedély érvényességi idejére és a tartózkodási engedély érvényességi idejének meghosszabbítására vonatkozó feltételeket általános közigazgatási intézkedés állapítja meg.”

12 A 2000. évi Vw 21. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„A 2003/109 irányelv [...] 8. cikke második bekezdésének végrehajtása keretében a 20. cikk értelmében vett határozatlan időre szóló tartózkodási engedély kiadása vagy módosítása iránti kérelem csak akkor utasítható el, ha a külföldi személy:

- a) közvetlenül a kérelem előterjesztését megelőző öt éven át nem tartózkodott ott jogszerűen és legalább folyamatosan [az említett] törvény 8. cikke értelmében;
- b) az a) pontban említett időszak folyamán ideiglenes vagy formálisan korlátozott tartózkodási engedéllyel rendelkezett, vagy határokon átnyúló szolgáltatások biztosítására kiküldött munkavállalóként vagy határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatóként tartózkodási engedéllyel rendelkezik;
- c) az a) pontban említett időszak folyamán, legalább egymást követő hat hónapig vagy összesen legalább tíz hónapig Hollandia területén kívül tartózkodott;
- d) önállóan és huzamosan nem rendelkezik a megélhetéséhez szükséges eszközökkel egyedül vagy azon családtaggal együttesen, akinél tartózkodik;
- e) jogerős ítéletben elítélték háromévi, vagy annál súlyosabb szabadságvesztés büntetéssel fenyegetett bűncselekmény miatt, vagy vele szemben a büntető törvénykönyv (Wetboek van Strafrecht) 37. cikke szerinti intézkedést alkalmaztak;
- f) veszélyezteti a nemzetbiztonságot;
- g) nem rendelkezik megfelelő egészségbiztosítással saját maga és eltartott családtagjai számára;
- h) téves információkat nyújtott, vagy tartózkodott az olyan információk nyújtásától, amelyek az engedély kiadása, módosítása vagy meghosszabbítása iránti kérelem elutasításához vezettek volna;
- i) nem jogszerűen tartózkodik Hollandiában a 8. cikk c) és d) pontja értelmében, vagy a tartózkodási engedély 28. vagy 33. cikk értelmében vett kiadására vagy érvényességi idejének meghosszabbítására vonatkozó jogerős határozatra vár; vagy

- j) különösen privilegizált jogállással rendelkezik vagy rendelkezett közvetlenül a kérelem előterjesztését megelőző öt éven át;
- k) nem tette le sikerrel a beilleszkedésről szóló törvény 13. cikkében előírt beilleszkedési vizsgát.”
- 13 A külföldiek jogállásáról szóló rendelet (Vreemdelingenbesluit [Stb. 2000, 497. sz.]; (a továbbiakban: 2000. évi Vb), amelyről a 2000. évi Vw rendelkezik, 2001. április 1-jén lépett hatályba.
- 14 A 2000. évi Vb 3.5 cikkének szövege az alábbi:
- „(1) A [2000. évi Vw] 14. cikkében említett, határozott időre szóló tartózkodási engedélyen alapuló tartózkodási jog ideiglenes vagy nem ideiglenes lehet.
- (2) A tartózkodási jog ideiglenes, ha a tartózkodási engedély kiadására az alábbiakkal összefüggő korlátozás mellett került sor:
- a) családalapítás vagy családegyesítés olyan személlyel, aki ideiglenes tartózkodási joggal rendelkezik, vagy [a 2000. évi Vw] 28. cikk[é]ben említett tartózkodási engedély jogosultja, vagy ilyen személynél, illetve jogosultnál tartózkodik örökbefogadás céljával vagy nevelt gyermekként;
- b) a külföldi kiskorúak örökbefogadás céljából történő befogadásáról szóló törvény 11. cikkében előírt, örökbefogadásra jelentkező szülők alkalmassági vizsgájára való várakozás;
- c) családlátogatás;
- d) szellemi vezetőként vagy hitoktatóként gyakorolt tevékenység végzése, kivéve, ha a tartózkodási jog a jogosultat az EGK–Törökország Társulási Tanács 1/80 társulási határozata alapján illeti meg;
- e) munkavállalóként vagy vállalkozóként folytatott keresőtevékenység keresése vagy gyakorlása, kivéve ha a tartózkodási jog a jogosultat az EGK–Törökország Társulási Tanács 1/80 társulási határozata alapján illeti meg;
- f) munkavállalóként holland hajó fedélzetén vagy szárazföldi bányászati létesítményben folytatott keresőtevékenység keresése, kivéve, ha a tartózkodási jog a jogosultat az EGK–Törökország Társulási Tanács 1/80 társulási határozata alapján illeti meg;
- g) holland hajó fedélzetén vagy szárazföldi bányászati létesítményben végzett keresőtevékenység újrafelvételére vagy ilyen tevékenységbe való visszahelyezésre való várakozás, kivéve ha a tartózkodási jog a jogosultat az EGK–Törökország Társulási Tanács 1/80 társulási határozata alapján illeti meg;
- h) gyakornokként való tartózkodás;
- i) nem privilegizált katonaként vagy polgári személyzet nem privilegizált tagjaként való tartózkodás;
- j) tanulmányokat követő tartózkodás;
- k) tanulmányok előkészítése alatt történő tartózkodás;
- l) au-pairként való tartózkodás;
- m) csereutazás keretében való tartózkodás;
- n) orvosi kezelésen való részvétel;
- ”

- o) emberkereskedelem üldözése;
- p) a holland állampolgárságról szóló törvény 17. cikke alapján indított kereset elbírálására való várakozás;
- q) külföldi kiskorúként, egyedül való tartózkodás;
- r) olyan külföldiként való tartózkodás, aki neki fel nem róható okból nem hagyhatja el Hollandia területét; vagy
- s) a külföldiek munkavállalásáról szóló törvény végrehajtási rendelete 1. cikkének e) pontja értelmében határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás keretében végzett tevékenység;
- t) Hollandiában töltött szünidő.

(3) Ha a tartózkodási engedélyt a (2) [bekezdésben] említett korlátozástól eltérő korlátozás mellett adják ki, akkor a tartózkodási jog nem ideiglenes, kivéve ha a tartózkodási engedély kiadása során másként döntöttek.”

15 A 2000. évi Vb 3.33. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„A 3.31 cikk sérelme nélkül a 2000. évi Vw 14. cikkében említett, szellemi vezetőként vagy hitoktatóként gyakorolt tevékenység végzéséhez kapcsolódó korlátozás mellett kiadott, határozott időre szóló tartózkodási engedély csak akkor adható ki, ha a külföldi személy írásban nyilatkozik arról, hogy tudomással bír az alábbiakról:

- a) a tartózkodásra kizárólag egy pontosan meghatározandó közösség javára szellemi vezetőként vagy hitoktatóként végzett tevékenységek gyakorlása céljából kerül sor;
- b) a tartózkodás csak e tevékenységek időtartamára engedélyezhető;
- c) tevékenységeinek befejezését követően Hollandiát el kell hagynia, és
- d) nem engedélyezett számára, hogy hollandiai tartózkodása alatt másfajta tevékenységeket gyakoroljon.”

16 A külföldiek jogállásáról szóló körlevélben (Vreemdelingencirculaire; a továbbiakban: 2000. évi Vc) a miniszter a számára a 2000. évi Vw és a 2000. évi Vb által biztosított jogkörök gyakorlásának részletes szabályait rögzíti.

17 A 2000. évi Vc B1/2.4 pontja így szól:

„[...]

Az ideiglenes jellegű tartózkodási jog ideiglenes tartózkodási jognak minősül. Az a kérdés, hogy a tartózkodási jog ideiglenes jellegű-e, vagy sem, csak annyiban bír jelentőséggel, amennyiben a külföldi személy a [2000.] évi Vw 14. cikke értelmében vett határozott időre szóló tartózkodási engedéllyel rendelkezik. E tartózkodási engedély ideiglenes vagy nem ideiglenes tartózkodási jogot biztosíthat. A tartózkodási jog időtartama nincs összefüggésben azzal a ténnyel, hogy a határozott időre szóló tartózkodási engedélyt legfeljebb ötéves időtartamra adták ki. Abból a körülményből, hogy a tartózkodási engedély kiadására minden esetben korlátozás mellett került sor, szintén nem lehet a tartózkodási jog időtartamára következtetni.

A határozott időre szóló tartózkodási engedély jogosultjának vagy ideiglenes tartózkodási jogot, vagy nem ideiglenes tartózkodási jogot biztosít. Kizárólag a [2000. évi Vb] 3.5. cikkének alapján határozható meg, hogy a külföldi személy tartózkodási joga ideiglenes vagy nem ideiglenes. Ha a tartózkodási engedély kiadására a (2) [bekezdés] szerinti korlátozás mellett került sor, akkor a külföldi személy tartózkodási joga ideiglenes jellegű. Ha a tartózkodási engedély kiadására más korlátozás mellett került sor, akkor a külföldi személy tartózkodási joga főszabály szerint nem ideiglenes.

[...]”

- 18 A 2000. évi Vc B1/7.1.2. pontjának szövege az alábbi:

„A határozatlan időre szóló rendes tartózkodási engedély kiadása iránti kérelem elbírálása során döntő jelentőséggel bír, hogy a külföldi személy tartózkodási joga nem ideiglenes jellegű. [...]A [2000. évi Vw] 21. cikke (1) [bekezdésének] b) pontja értelmében a [2000. évi Vw] 20. cikk[e] szerinti, határozatlan időre szóló tartózkodási engedély kiadása vagy módosítása iránti kérelem elutasítható, ha formálisan korlátozott tartózkodási jogról vagy a határokon átnyúló szolgáltatások biztosítására kiküldött munkavállaló vagy határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató tartózkodási jogáról volt szó.”

- 19 A 2010. július 7-i törvény (Stb. 2010., 209. sz.) és a 2010. július 24-i rendelet (Stb. 2010., 307. sz.), amelyek az alapügy tekintetében nem alkalmazandók, a szellemi vezetők és a hitoktatók tartózkodását jellegénél fogva nem ideiglenesnek tekintik ahhoz, hogy azt a határozatlan időre szóló, „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy EK tartózkodási engedélye” megjelölést tartalmazó, rendes tartózkodási engedély kiadásánál figyelembe lehessen venni.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 20 M. Singh indiai állampolgár 2001. szeptember 4-én utazott be Hollandiába. 2001. október 22-én határozott időre szóló rendes tartózkodási engedélyt adtak ki számára, amelynek érvényessége szellemi vezetőként vagy hitoktatóként folytatott tevékenység gyakorlására vonatkozó korlátozás mellett a 2002. szeptember 6-ig tartó időszakra szólt. Az engedély érvényességének időtartamát 2005. január 19-ig, majd 2008. január 19-ig meghosszabbították. Időközben a korlátozást, amelynek az engedély a tárgyat képezte, módosították, ekként az engedély érvényessége immár szellemi vezetőként folytatott tevékenység gyakorlására korlátozódott.
- 21 2007. május 30-án M. Singh kérelmet nyújtott be a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy EK tartózkodási engedélye iránt. A Staatssecretaris e kérelmet a 2007. november 15-i határozatban a 2000. évi Vw 21. cikke (1) bekezdésének b) pontja és a 2000. évi Vb 3.5. cikke (2) bekezdésének d) pontja alapján elutasította, és határozott időre szóló engedélye érvényességének időtartamát 2009. január 19-ig meghosszabbította.
- 22 M. Singh panasszal élt ezen elutasító határozat ellen a Staatssecretaris előtt, amelyet az 2008. február 26-i határozatával ugyancsak elutasított. 2009. április 29-i ítéletével a Rechtbank 's-Gravenhage helyt adott M. Singh ezen utóbbi határozat ellen benyújtott keresetének, és kötelezte a Staatssecretarist, hogy e panasz tárgyában hozzon új határozatot az ítéletében szereplő megállapításokat figyelembe véve.
- 23 Az említett bíróság szerint a 2003/109 irányelv nem irányult azoknak az eseteknek a hatálya alól való kizárására, amelyekben a külföldi személynek kiadott tartózkodási engedélyt nem lehet ideiglenes jellegűnek tekinteni, hiszen az irányelv 3. cikke (2) bekezdésének e) pontja kizárólag az olyan helyzetekre vonatkozik, amelyekben a tartózkodás ideiglenes jellegű. E vonatkozásban ezen irányelv hatékony érvényesülése megszűnne, ha a tagállamnak jogában állna ezen irányelv hatálya alól kizárni az olyan külföldi személy helyzetét, akinek a tartózkodási engedélye korlátlan gyakorisággal meghosszabbítható.

- 24 A Staatssecretaris az említett ítélet ellen jogorvoslattal élt a kérdést előterjesztő bíróság előtt.
- 25 E bíróság szerint elfogadható, hogy a 2003/109 irányelv 3. cikke (2) bekezdésének e) pontjában szereplő „formálisan korlátozott” kifejezés mérlegelési mozgásteret biztosít a tagállamoknak a határozott időre szóló tartózkodási engedély formális korlátozására, amennyiben e formális korlátozások ténylegesen biztosítják ezen irányelv teljes alkalmazását.
- 26 Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság szerint a „formálisan korlátozott tartózkodási engedély” említett rendelkezés értelmében vett fogalmának jelentése nincs meghatározva, és egy ilyen mérlegelési mozgáster tagállamoknak való biztosítása veszélyeztetheti a 2003/109 irányelv hatékony érvényesülését vagy célját, amely a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgár jogállásával rendelkező személy EK tartózkodási engedélye megszerzése feltételeinek harmonizálása.
- 27 A szellemi vezetőként vagy hitoktatóként folytatott tevékenység gyakorlására vonatkozó korlátozás mellett kiadott, határozott időre szóló tartózkodási engedéllyel kapcsolatban a kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy nem vitatott, hogy ennek időtartama határozatlan jelleggel meghosszabbítható mindaddig, amíg jogosultja teljesíti a holland szabályozás által megkövetelt feltételeket, és egyébiránt a bevándorlási és integrációügyi miniszter hivatalos dokumentumaiból kiderül, hogy a gyakorlatban számos, szellemi vezetőként Hollandia területén tartózkodó külföldi személy nem hagyja el ezen ország területét. E megállapítás folytán tekintette a jelen ítélet 19. pontjában említett új szabályozás a szellemi vezetők és hitoktatók hollandiai tartózkodását úgy, hogy az nem ideiglenes jellegű.
- 28 A Raad van State ilyen körülmények között úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és az alábbi kérdést terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„Úgy kell-e értelmezni a 2003/109 [...] irányelv 3. cikke (2) bekezdésének bevezető fordulata és e) pontja értelmében vett »formálisan korlátozott tartózkodási engedély« fogalmát, hogy az az olyan, határozott időre szóló tartózkodási engedélyt is magában foglalja, amely a holland jog szerint nem nyújt lehetőséget a határozatlan időre szóló tartózkodási engedély megszerzésére, még ha e határozott időre szóló tartózkodási engedély érvényességi időtartama a holland jog szerint korlátlan gyakorisággal meg is hosszabbítható, és még akkor is, ha ezáltal a személyek egy meghatározott csoportja – mint például a szellemi vezetők és a hitoktatók – ki van zárva ezen irányelv hatálya alól?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 29 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a 2003/109 irányelv 3. cikke (2) bekezdésének e) pontját akként kell-e értelmezni, hogy a „formálisan korlátozott tartózkodási engedély” fogalma az olyan, határozott időre szóló tartózkodási engedélyt is magában foglalja, amelyet személyek egy meghatározott csoportja javára állítanak ki, és amely érvényessége korlátlan gyakorisággal meghosszabbítható, anélkül hogy lehetőséget nyújtana a határozatlan időre szóló tartózkodási engedély megszerzésére.

A 2003/109 irányelv 3. cikke (2) bekezdésének e) pontjában foglalt esetről

- 30 A 2003/109 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében ezen irányelv hatálya alá harmadik országok azon állampolgárai tartoznak, akik jogszerűen tartózkodnak valamely tagállam területén.

- 31 Mindazonáltal ugyanezen cikk (2) bekezdésének e) pontja értelmében az említett irányelv nem alkalmazandó harmadik országok olyan állampolgáira, akik kizárólag ideiglenesen tartózkodnak a tagállamban, például mint au pair vagy idénymunkás, egy szolgáltató által határokon átnyúló szolgáltatások biztosítására kiküldött munkavállaló vagy határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató, illetve olyan esetekben, amikor a tartózkodási engedélyük formálisan korlátozott.
- 32 Tehát a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdés megválaszolásához előjáróban azt kell meghatározni, hogy az „amikor a tartózkodási engedélyük formálisan korlátozott” kifejezés harmadik országok azon állampolgárainak esetétől eltérő esetekre is vonatkozik-e, akik „kizárólag ideiglenesen tartózkodnak a tagállamban”, vagy, ellenkezőleg, az au pairekhez, az idénymunkásokhoz vagy kiküldött munkavállalókhoz, illetve határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókhoz hasonlóan csupán ezen utóbbi esetet illusztráló, további példáról van szó, amely tehát a 2003/109 irányelv 3. cikke (2) bekezdésének e) pontjában foglalt egyetlen eset.
- 33 E tekintetben meg kell állapítani, hogy ezen utóbbi rendelkezés szövege számos nyelvi változatban nem rendelkezik egyértelmű jelentéssel, ekként nem teszi lehetővé e rendelkezés pontos tartalmának világos és azonnali meghatározását.
- 34 A 2003/109 irányelv 3. cikke (2) bekezdése e) pontjának logikai értelmezésével kapcsolatban meg kell állapítani, hogy ha amíg az au pairek, idénymunkások vagy kiküldött munkavállalók, illetve határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók kizárólag ideiglenesen tartózkodnak az érintett tagállamban, addig nem szükségszerűen ez a helyzet azon állampolgárok esetében, akiknek tartózkodási engedélye formálisan korlátozott.
- 35 Azon ideiglenes korlátozások ugyanis, amelyek mellett valamely tartózkodási engedélyt kiadnak, nem korlátozódnak a tartózkodás ideiglenes jellegére. Továbbá, még ha feltételezzük is, hogy az „engedély” formális korlátozása kizárólag annak ideiglenes jellegét érinti, az egyáltalán nem jelenti azt, hogy magának a „tartózkodásnak” az oka is, hasonlóan az au pairek, idénymunkások vagy kiküldött munkavállalók, illetve határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók tartózkodásához, kizárólag ideiglenes jelleget mutatna.
- 36 Egyébiránt a tartózkodási engedélyt leggyakrabban korlátozott időtartamra adják ki, így, noha az engedély formális korlátozását úgy kell értelmezni, mint kizárólag a tartózkodás okainak ideiglenes jellegéből következő korlátozást, az „amikor a tartózkodási engedélyük formálisan korlátozott” kifejezés nem a „kizárólag ideiglenesen tartózkodnak a tagállamban” kifejezés illusztrálására célzó példának, sokkal inkább e kifejezés megismétlésének tekinthető.
- 37 Hasonlóképpen, ha a jelen ítélet 32. pontjában említett második értelmezést el kellene fogadni, az „illetve” kötőszó használata az „amikor a tartózkodási engedélyük formálisan korlátozott” kifejezés előtt nehezen lenne összeegyeztethető azzal a ténnyel, hogy az au pairek, idénymunkások vagy kiküldött munkavállalók, illetve a határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók számára kiállított tartózkodási engedély a legtöbb esetben az említett tevékenységekre formálisan korlátozott.
- 38 Tehát a 2003/109 irányelv 3. cikke (2) bekezdésének e) pontját akként kell értelmezni, hogy az két esetre vonatkozik, nevezetesen egyrészt harmadik országok azon állampolgárainak esetére, akik kizárólag ideiglenesen tartózkodnak az érintett tagállamban, másrészt harmadik országok azon állampolgárainak esetére, akiknek a tartózkodási engedélye formálisan korlátozott.

Az „amikor a tartózkodási engedélyük formálisan korlátozott” kifejezés jelentéséről

- 39 Előjáróban meg kell állapítani, hogy noha a 2003/109 irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében az irányelv tárgya tagállamok által a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy” jogállása, valamint az ehhez kapcsolódó jogok a harmadik országok olyan állampolgárai számára történő

megadása és visszavonása feltételeinek meghatározása, akik jogszerűen tartózkodnak a tagállam területén, az említett tárgy nem foglalja magában sem a „jogszerű tartózkodás” fogalmának, sem az említett tartózkodáshoz kapcsolódó feltételeknek vagy jogoknak a meghatározását, amelyek a tagállamok hatáskörébe tartoznak.

- 40 Így a tagállamok a bevándorlás tárgyában fennálló hatásköreik gyakorlásának keretében meghatározhatják a jogszerű tartózkodás feltételeit, és ezzel összefüggésben formálisan korlátozhatják harmadik országok állampolgárainak a tartózkodási engedélyét.
- 41 Ugyanakkor ahhoz, hogy valamely tartózkodási engedélyt a 2003/109 irányelv 3. cikke (2) bekezdésének e) pontja értelmében vett „formálisan korlátozott tartózkodási engedélynek” lehessen tekinteni, nem elegendő, hogy az valamely tagállam nemzeti joga értelmében formálisan korlátozott legyen.
- 42 Ugyanis emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az uniós jog egységes alkalmazásának követelményéből és az egyenlőség elvéből az következik, hogy a jelentésének és hatályának meghatározása érdekében a tagállami jogokra kifejezett utalást nem tartalmazó uniós jogi rendelkezést főszabály szerint az egész Unióban önállóan és egységesen kell értelmezni (a C-424/10. és C-425/10. sz., Ziolkowski és Szeja egyesített ügyekben 2011. december 21-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-14035. o.] 32. pontja, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 43 Márpedig, jóllehet a 2003/109 irányelv 3. cikke (2) bekezdése e) pontjának a szövege nem nyújt semmiféle pontosítást az „amikor a tartózkodási engedélyük formálisan korlátozott” kifejezés értelmezésével kapcsolatban, ezen irányelv ugyanakkor nem is utal a nemzeti jogokra e kifejezés jelentése tekintetében. Következésképpen e kifejezést az említett irányelv alkalmazásában úgy kell tekinteni, mint amely önálló uniós jogi fogalmat jelöl, amelyet az összes tagállam területén egységesen kell értelmezni.
- 44 E vonatkozásban emlékeztetni kell arra, hogy azon kifejezések értelmét és hatályát, amelyekre az uniós jog semmilyen meghatározást nem ad, többek között azon szövegkörnyezet figyelembevételével kell meghatározni, amelyben a kifejezéseket használják, és azon szabályozás célkitűzéseinek figyelembevételével, amelynek e kifejezések részét képezik (lásd többek között a C-336/03. sz. easyCar-ügyben 2005. március 10-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-1947. o.] 21. pontját; a C-549/07. sz. Wallentin-Hermann-ügyben 2008. december 22-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-11061. o.] 17. pontját; a C-151/09. sz. UGT-FSP-ügyben 2010. július 29-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-7591. o.] 39. pontját és a C-34/10. sz. Brüstle-ügyben 2011. október 18-án hozott ítélet [EBHT 2011., I-9821. o.] 31. pontját).
- 45 Amint az a 2003/109 irányelv (4), (6) és (12) preambulumbekkezdéséből következik, ezen irányelv fő célja a tagállamokban huzamosan tartózkodó, harmadik országbeli állampolgárok integrációja (lásd a C-508/10. sz., Bizottság kontra Hollandia ügyben 2012. április 26-án hozott ítélet 66. pontját). Továbbá, amint az ezen irányelv (2) preambulumbekkezdéséből következik, ezen irányelv arra irányul, hogy huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy jogállásának harmadik országok állampolgárainak történő megadásával a harmadik országok állampolgárainak jogállását közelítse a tagállamok állampolgáraiéhoz.
- 46 Amint a 2003/109 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése és (6) preambulumbekkezdése kimondja, azt, hogy az érintett személy szorosán kötődik az országhoz, azaz huzamosan tartózkodik ott, a jogszerű és folyamatos öt éven át történő tartózkodás igazolja.
- 47 A fent említett célokra tekintettel az említett irányelv 3. cikkének (2) bekezdése kizárja hatálya alól harmadik országok állampolgárainak olyan tartózkodását, amely, noha jogszerű és esetlegesen folyamatos, ám *a priori* nem tükrözi a tagállamok területén való huzamos tartózkodásra irányuló szándékukat.

- 48 Így a 2003/109 irányelv 3. cikke (2) bekezdésének e) pontja kizárja az említett irányelv hatálya alól az „ideiglenes” tartózkodást. Az ideiglenes okokból ugyanis arra lehet következtetni, hogy a harmadik ország állampolgára az érintett tagállamban nem huzamosan tartózkodik. Ezen irányelv e célból néhány példával szolgál az olyan ideiglenes jellegű tevékenység gyakorlásához kapcsolódó tartózkodásra, mint amilyen az au pairként vagy idénymunkásként végzett munka, vagy a határokon átnyúló szolgáltatások nyújtása.
- 49 Egyébiránt az említett rendelkezés a 2003/109 irányelv hatálya alól kizárja harmadik országok azon állampolgárait is, akik valamely tagállam területén formálisan korlátozott tartózkodási engedély alapján tartózkodnak.
- 50 Ellentétben harmadik országok azon állampolgárainak esetével, akiknek a tartózkodása kizárólag ideiglenes jellegű, amely esetben nem vitatott, hogy ez az ideiglenes jelleg nem teszi lehetővé az érintett állampolgár huzamos tartózkodását, abból, hogy valamely tartózkodási engedély formális korlátozást tartalmaz, önmagában még nem állapítható meg, hogy valamely harmadik ország ezen állampolgára – ezen korlátozás fennállása ellenére – huzamosan tartózkodhat-e a tagállamban, vagy sem.
- 51 Tehát egy, a nemzeti jog értelmében vett formálisan korlátozott tartózkodási engedély, amelynek a formálisan korlátozó jellege ugyanakkor nem akadályozza meg a harmadik ország érintett állampolgárának huzamos tartózkodását, nem minősülhet a 2003/109 irányelv 3. cikke (2) bekezdésének e) pontja értelmében vett formálisan korlátozott tartózkodási engedélynek, máskülönben veszélybe sodorhatja az ezen irányelv által követett célok megvalósítását, és ennél fogva megfoszthatja azt hatékony érvényesülésétől (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Hollandia ügyben hozott ítélet 65. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 52 Következésképpen a nemzeti bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a tartózkodási engedély nemzeti jog értelmében vett formális korlátozása lehetővé teszi-e, vagy sem, ezen engedély jogosultjának az érintett tagállam területén való huzamos tartózkodását.
- 53 Ezen elemzés keretében az, hogy a formális korlátozás csak személyek egy meghatározott csoportját érinti, a 2003/109 irányelv 3. cikke (2) bekezdése e) pontjának alkalmazásában főszabály szerint irreleváns.
- 54 Ezzel szemben az, hogy a tartózkodási engedély érvényessége egymást követő időszakokra, ötéves időszakot meghaladóan is, meghosszabbítható, mégpedig korlátlan gyakorisággal, fontos jelzésként szolgálhat azon következtetés levonásához, hogy az ezen engedélyhez kapcsolódó formális korlátozás nem akadályozza harmadik országok állampolgárainak az érintett tagállamban való huzamos tartózkodását. Mindazonáltal a nemzeti bíróság feladata, hogy valamennyi körülmény fényében megvizsgálja, hogy ténylegesen ez-e a helyzet.
- 55 Ha a nemzeti bíróság megállapítja, hogy a tartózkodási engedélyhez kapcsolódó formális korlátozás nem akadályozza harmadik országok állampolgárainak huzamos tartózkodását, akkor a szóban forgó tartózkodási engedély nem tartozik a 2003/109 irányelv 3. cikke (2) bekezdése e) pontjának hatálya alá, és az ilyen engedélyen alapuló tartózkodást harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárai jogállásának az engedély jogosultja által történő megszerzése céljából jogszerű tartózkodásnak kell tekinteni.
- 56 A fenti megfontolások fényében az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2003/109 irányelv 3. cikke (2) bekezdésének e) pontját akként kell értelmezni, hogy a „formálisan korlátozott tartózkodási engedély” fogalma nem foglalja magában az olyan, határozott időre szóló tartózkodási engedélyt, amelyet személyek egy meghatározott csoportja javára állítanak ki, és amely érvényessége korlátlan gyakorisággal meghosszabbítható, anélkül hogy lehetőséget nyújtana a határozatlan időre

szóló tartózkodási engedély megszerzésére, amennyiben ezen formális korlátozás nem akadályozza harmadik országok állampolgárainak az érintett tagállamban való huzamos tartózkodását, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

A költségekről

- 57 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-i 2003/109/EK tanácsi irányelv 3. cikke (2) bekezdésének e) pontját akként kell értelmezni, hogy a „formálisan korlátozott tartózkodási engedély” fogalma nem foglalja magában az olyan, határozott időre szóló tartózkodási engedélyt, amelyet személyek egy meghatározott csoportja javára állítanak ki, és amely érvényessége korlátlan gyakorisággal meghosszabbítható, anélkül hogy lehetőséget nyújtana a határozatlan időre szóló tartózkodási engedély megszerzésére, amennyiben ezen formális korlátozás nem akadályozza harmadik országok állampolgárainak az érintett tagállamban való huzamos tartózkodását, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

Aláírások